

PUNCA BI SEKSALA ZA BOLJŠO SLUŽBO

Moški pride na oder, odloži torbo, ki jo nosi čez ramo, sezuje čevlje in se zlekne na zofo. Nekaj časa leži, nato sede pokonci in agovori občinstvo:

M: Star sem 28 let. Že šest let sem v resni zvezi z leto dni mlajšim dekletom. Delam v laboratoriju, punca pa je ekonomistka v precej velikem podjetju. S svojo službo sem zelo zadovoljen, čeprav plača ni ravno visoka, ona pa je v zadnjem času postala precej častihlepna in si želi boljše in predvsem bolje plačano delovno mesto. Do sem je vse v najlepšem redu. Pred nekaj meseci pa so na njenem oddelku dobili novega šefa. Starega mačka nekaj let pred upokojitvijo. Dejal ji je, da se mu zdi zelo nadarjena in da bi jo predlagal za napredovanje. Pod pogojem, da spi z njim.

Ženska pride na oder, lepo je urejena, morda ima za kanček prekratko krilo. Sede na stol poleg zofo in začne brskati po torbici.

M (*nadaljuje, nagovarja občinstvo*): Ko mi je povedala, sem bil popolnoma zaprepaden, njej pa se to ne zdi nič strašnega, pravi samo, da ji je žal, da mi je kar koli omenila, ker delam iz tega tak cirkus...

Ž (*pokima, obrneta se drug proti drugemu*): Kaj delaš iz tega tak cirkus? Sej to dons vsi delajo.

M: No, vsi glih ne.

Ž: Vsi, vsi.

M: Tipi ne.

Ž: Stari, ti si tolk zadi.

M: Sploh ne vem, kaj se okol tega kregava. Če hočeš z nekom bit, kao resno in za zmeri, pač ne greš kr z enim drugim. Služba gor al dol. Kako se ti je upal kej tacga sploh predlagat?!

Ž: Lej, enkrat bi šla. Enkrat samkrat. Kaj pa je to. Itak je star in brezvezn, po moje sploh nč ne bi blo. Odpnem modrc... pa bo skup padu.

M: (*komaj še s humorjem*) Jst ne bi bil tko ziher. Ne za enkrat ne da bo skup padu... Ampak spet sva že pr seksu. Js sploh ne odobravam niti, da se o tem pogovarjaš z njim... niti da razmišlaš o tem!

Ž: (*vzdihne*) Itak. Teb je vseen. Js bi si rada kej še kupla, pa mogoče našparala za kam it. Mela svoj avto. Nov avto. Pa čez par let ratala šefica oddelka. A mi ne prvoščiš?

M: (*ogorčen, iz sebe*) Js... ti vse prvoščim. Samo ko to enkrat nardiš, se mi zdi, da vsa merila padejo in pol.... (*vzdih*)

Ž: A me nimaš nič rad? (*se kujavo odvrne od njega, vstane od mize*)

M: (*vzroji*) Sej glih zato, ker te mam rad, zdej tle vpijem! Uffff.... (*nadaljuje , nagovarja občinstvo*): ...In tako sva vsak na svojem bregu. Svetlobna leta narazen. Zdi se mi, da je sploh ne poznam. To ni tista prijazna, radoživa, zvesta punca, v katero sem se zaljubil, z njo toliko lepega doživel in se tako zelo navezal nanjo. Je kot kakšen morski pes, ki je zavohal plen...

Med njegovim pripovedovanjem Ženska prinese na mizo krožnika in lonec z zajemalko. Sedeta in jesta.

Ž: Mmmm....Kolk si dobr skuhal. Škoda, k nisem smela več pojest. Zmeri se mi vsaj tri dni pozna, če velik jem. Pol pojutršnjem sploh miniča ne bi mogla zapet.

M: Nana.... ne it.

Ž: Joj, ne spet.

M: Sej mava vse, kar rabva.

Ž: (*odločno, odsekano*) Jst rabim boljšo službo.

M: Mogoče pa jst rabim boljšo punco.

Ž: To delam za oba.

M: Nana....

M: (*nadaljuje, spet nagovori občinstvo*) ... Nič več ne razumem. Zdaj se skoraj vsak dan prerekava in počasi mi popuščajo živci. Še vedno jo imam rad, ampak hkrati sem zelo razočaran. Vedno sem verjel v partnersko zaupanje in zvestobo.

Očitno drži trditev, da človeka nikoli v resnici ne poznaš. Datum, ki ji ga je dal za 'pridobitev napredovanja' je vsak dan bliže. Včasih se mi zdi, da se mi bo zmešalo.

Ženska medtem vstane in odide z odra.

***** PRVO LOČILO MED GLASBO *****

Glasba utihne, glas radijskega napovedovalca po zvočniku.

NAPOVEDOVALEC: Radio Slovenija, Prvi program. Ura je 23. Na vrsti so poročila. Komisija za preprečevanje korupcije v svojem letnem poročilu navaja... (zvok radia zamre)

Zvonec vhodnih vrat. Prvič. Drugič. Tretjič. Ključ se obrne v ključavnici. Vrata se odprejo in zaprejo. Moški sedi za mizo. Ženska pride na oder. Oblečena je precej izzivalno.

M: A boš en čaj?

Ž: Ja.

Premor.

Ž: Prasca starga sploh ni blo.

Premor.

Ž: A si slišal, kaj sem rekla?

Premor.

Ž: Vzela sem taksi in šla do njega... Čakala sem tam pred bajto. Vse temno. Zebl me je k psa. Pol sem šla okol bajte pogledat, če je kje na drugi strani luč. Štumfe sm si strgala na enem grmovju.... Prasec sebičen... Tkole me pusti ... k eno... Šit. (premor) Kaj, a ne boš nč reku?

Skodelica postavljena na mizo. Zvok mešanja z žličko.

Ž: Lenart... (rahlo jezno) Lenart... dej reč kej.

M: Pa kaj nej rečem?

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

Ž: A teb je res čist vseen?... A ti je kul tuki? V bloku? ... Podnajemnika do konc življenja?! A ti je kul, da mava sam eno sobo? Plesnivo kopalnco?... Da sušiva perilo v hodniku? Da nama un idiot zgorej nabija s coklami po glavi ponoč? Vsako noč! Da mava star avto... (*smrka*) Da zmerej pazva, kaj kupujeva, da ne mečeva hrane stran, da maš komi za zimske gume, da za nov let sam zuni hodva ? A? (*joka*) En fuk... sam en fuk... pa bi blo vse bolš...

M: Fuk nč ne reš... Pa tut ... Drugim je še slabš.

Ž: Boli me za druge!!! (*joka*) Kako nej grem zdej v službo? Kako nej ljudem v obraz pogledam? Prasec... (*jezno*) Pa kakšn dec si ti? Ti bi se moral potruditi, da se izkopljeva iz tega! Ne pa da js take stvari počnem.

M: (*odločno, stvarno*) Prvič – nč nisi nardila. Drugič – a kdo ve? Te je kdo vidu?

Ž: Ne.

M: No. Kaj se pol sekiraš. Ti pa on vesta za to. In očitno je njega bolj sram k tebe, ker ni pršou. Torej... Ni panike.

Premor.

Ž: (*žalostno*) Lenart kaj pa .. ti?

M: Jst... (*vzdih*) Jst bom pa šou.

Ž: Kam boš šou?

M: Ne vem, Nana. Čist se mi je želodec obrnu. Ne sam zarad tebe. Zarad vsega. Najraj bi se kr fental... Brata sem poklical. Za neki časa grem k njim, na kmetijo od žene. Pol pa nekam... stran..

Ž: Kaj pa jst?

M: Ti pa... bod čim boljš, Nana.

Prizor zamrzne.

***** DRUGO LOČILO MED GLASBO *****

NAPOVEDOVALEC: Radio Slovenija, Prvi program. Ura je 23. Na vrsti so poročila. Komisija za preprečevanje korupcije v svojem letnem poročilu navaja... (*zvok radia zamre*)

Zvonec vhodnih vrat. Prvič. Drugič. Tretjič. Ključ se obrne v ključavnici. Vrata se odprejo in zaprejo. Moški sedi za mizo. Ženska pride na oder. Oblečena je precej ceneno.

M: A boš en čaj?

Ž: Ja.

Premor.

Ž: Prasca starga sploh ni blo.

Premor.

Ž: A si slišal, kaj sem rekla?

Premor.

Ž: Vzela sem taksi in šla do njega... Čakala sem tam pred bajto. Vse temno. Zebl me je k psa. Pol sem šla okol bajte pogledat, če je kje na drugi strani luč. Štumfe sm si strgala na enem grmovju.... Prasec sebičen... Tkole me pusti ... k eno... Šit.

Premor.

Ž: Kaj, a ne boš nč reku?

Skodelica glasno postavljena na mizo.

M: (*odločno*) Klicu sm ga.

Ž: Koga?

M: Tvojga šefa.

Ž: Kaj?!

M: (*odločno*) Sem mu rekel, da vse vem. In da sem ga prjavu. Zato ga ni blo.

Ž: Kaj?!

M: Nana. Takim tipom dol visi. Dobesedno. Tistga napredovanja ne bi dobila. K sam probava, a si lahko prvošč, da dela, kar hoče.

Ž: Kaj bom pa zdej?

M: (*odločno*) Nč. Šla boš v službo kot ponavad. V par tednih boš dala odpoved. Mal sva pozabila, da sva še mlada in da se ni treba sklanjat in poklekat zarad dnarja. Kolega iz laboratorija gre naslednji mesec na Švedsko delat. Včerej sva se pogovarjala. Še enga bi rabl...

Premor.

M: Kaj pravš?

Premor:

Ž: Na Švedsko... (*vzdih, nato s humorjem*) Nimam nč za oblečt.

M: (*z nasmehom*) Ti bom kupu eno bundo... Pa debele štumfe... pa podložen modrc.

Ž: (*premor*) Lenart... sori, k sm bla taka krava.

M: Ma ja, kaj pa vem. Si me zbrcala ven iz lupine... Ampak v bistvu je to dobr. A? Zdej boš ti vidla, kako nama bo fajn šlo. (*v smehu*) Pejt sm, baba zmešana.

Ž: Oh, men je tolk odlegl. Sej bo. Ane, da bo?

Zatemnitev.